

דברים שרואים מכאן

בטאון המרכז הרפואי ע"ש ברוך פדה, פוריה | גליון מס' 17 | אוגוסט 2013

המרכז הרפואי פוריה הוא בית החולים הממשלתי הראשון
אשר עבר את המבדק, וקיבל באופן רשמי את מדליית הזהב
תו תקן יוקרתי מטעם ארגון ה-JCI

אנו יכולים להתפאר בתואר בית החולים הממשלתי הראשון בארץ אשר זוכה לקבל את צלחת הזהב.

אתגר לא קל עומד כעת בפנינו - להזהר לכל נחליק חזרה מטה במדרון החלקלק. שמירה על ההישגים אליהם הגענו בעבודה קשה והמשך עשייה ללא לאות להמשך שיפור ותיקון הנדרש.

הגאווה הגדולה, שראוי שתהייה היום מנת חלקו של כל אחד ואחת מכם, אינה רק ברמת ההצלחה האישית או רק פועל יוצא של העובדה שקיבלנו אישור מגורם חיצוני ובלתי תלוי. הגאווה הינה מעצם הידיעה שאנחנו עובדים בסביבה בטוחה יותר, איכותית יותר, תקנית יותר, ונותנים ללקוחותינו ולמטופלים את השרות שהם ראויים וזכאים לקבל. גאווה על היותו של הבית שלנו איכותי. על היותה של המשפחה שלנו חזקה ואיתנה.

לא נותר לי אלא להודות על מתנת הפרישה הנפלאה אשר הענקתם לי. איחולי לחופשת קיץ נעימה ולהמשך עשייה פוריה, איכותית ובטיחותית.

בברכה,

ד"ר יעקב פרבשטיין

מנהל בית החולים

מנהלים ועובדים יקרים,

תו האיכות והבטיחות - צלחת הזהב

בשעה טובה התבשרנו, עיי מטה Joint Commission International- כי בית החולים אושר לקבלת תו האיכות והבטיחות. האישור הרשמי משמעו כי נוכל להתגאות בתו הזהב שמשמעותו אישור על עמידה בסטנדרטים בינלאומיים של איכות ובטיחות.

אין מדובר בעניין פנוט. הטיפול במעלה המשופע אינו פשוט כלל ועיקר. נקודות השבירה היו רבות והאתגרים מורכבים ביותר. העיסוק בחיי אדם מצריך מקצועיות רבה, ואינו מאפשר פשרות, קיצורי דרך או עיגול פינות. הדרך אל המצויינות ארוכה וקשה והיא לעולם לא תסתיים. יהא עלינו תמיד להמשיך ולהשתפר, להסתכל על הפסגה, להתקרב ולשאוף אליה - אך היום אנו עומדים לאחר שהשלמנו צעד משמעותי ביותר בדרך מעלה.

לצערי הרב, כמו גם לשמחתי הגדולה, לא אוכל לפרט במעמד זה את שמות המחלקות או העובדים הראויים לתודה. אין סקטור בבית החולים שלא לקח חלק במאמץ, אין מחלקה שלא נתנה כתף ואין עובד אשר לא הרגיש את המשא הכבד על כתפיו.

ראוייה לתודה מיוחדת ההובלה של גבי מלכה אמר-מדמון, אשר השכילה בשכל רב, במקצועיות, בסבלנות ובהומור, להוביל את כולנו בנבכי עולם הסטנדרטים, הקריטריונים, המדדים, הדרישות והאלמנטים המדידים.

העשייה המשותפת, הכח של העובדים כולם אשר התאחד להשגת היעדים, התרומה האישית של כל אחד ואחת מכם, גיוס כל הרצון, הידע והנכונות ללכת קדימה - זהו המטען איתו יצאנו לדרך והוא אשר הביא אותנו היום למקום בו

דברים שרואים מכאן
גליון מסי 17 - אוגוסט 2013

מפיקה ועורכת:
גב' מיה צבן,
דוברת המרכז הרפואי

חברי מערכת:
ד"ר עפר תמיר,
גב' שלומית שמילוביץ',
גב' סונדוס ספייה,
גב' נועה סלע

גרפיקה ודפוס:
מילניום איילון בע"מ, חיפה

דבר העורכת

שלכם,
מיה צבן
וחברי מערכת העיתון

הנרי פורד, אמר: "ההתכנסות יחד היא התחלה. ההישארות יחד היא התקדמות. העבודה יחד היא הצלחה".
מאחלת לכולנו שתהא זו ההצלחה הראשונה בשורה של הצלחות שעוד יבואו ומאמינה שגם בעוד שלוש שנים בצומת הבא, נזכה להוציא גיליון חגיגי ומיוחד לכבוד ההצלחה במבדק השני.

גיליון קיץ 2013 שלנו, עומד בסימן מדליית הזהב והזכייה בתו התקן של האקרדיטיציה.
תהליך מעמיק, ארוך ומפרך של שלוש שנים, הגיע לשיא במהלך שבוע המבדק. המאמץ וההשקעה היו מרשימים וההצלחה מתוקה ומתגמלת. אמנם בית חולים קטן וצפוני, אבל חלוץ וראשון מבין בתי החולים הממשלתיים שנכנס ועבר בהצלחה את התהליך לקבלת תו האיכות והבטיחות. באופן טבעי, חיכינו עם הגיליון החדש עד שיתקבלו התוצאות המשמחות. את כל הרשמים, הראיונות והתגובות, שאספתי בשבוע לאחר שהתבשרנו על הזכייה ארזנו יחד לגיליון החגיגי הזה שיהיה מזכרת מיוחדת מהתהליך כולו, ושי אישי לכל אחד ואחד מהעובדים שהתגייסו ונטלו חלק במאמץ הארגוני הרחב.

ברכות ואיחולים

ד"ר קרול ולדמיר - אורולוגיה
מר שוגן מירזה - רנטגן
מר שייך רותם - חדר ניתוח
מר שבגו איתן - אחזקה

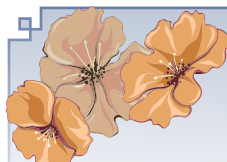
ברכות לפורשים

גבי טרוק אלכסנדרה - משק
גבי רוטשטיין תמרה - משק
גבי שפילמן שושנה - משק

מר מטר ראמי - קרדיולוגיה
מר מלכה עמרם - אחזקה
גבי סלימאן ריהאם - קרדיולוגיה
גבי ספקטור יוליה - פנימית אי
גבי עמר מיכל - קבלה
גבי פוגל דפנה - משאבי אנוש
גבי פנוב קטיה - מעבדה פתולוגית
גבי פרדמן אזבד אלה - גריאטריה
מר קצירו סלמן - אחזקה

כתבי מנוי

גבי אידלמן פימה - רנטגן
מר אלמקייס מאיר - מחסן משקי
מר אפללו יוסף - אחזקה
מר ארמלי אעידה - פנימית בי
גבי ברודסקי דינה - מעבדה
מר גבאי מאיר - אחזקה
מר גורגה מיכאל - אחזקה
ד"ר זירדב מיכאל - רנטגן
מר חורי ראמי - דיאליזה
ד"ר חזנוב יבגני - קרדיולוגיה
גבי חמו יעל - ילדים
גבי טכול רותם - מחסן לבנים
מר כהן יגאל - מכשור רפואי
מר לבקוב אייל - אחזקה
גבי לור מיכל - הנהלת סיעוד
מר מדינה אלברט - מרכזיה

חג שמח לכל העובדים המציינים את
חג הרמאדן והעיד-אל-פיטר,
וחופשת קיץ מהנה ונעימה לכולם
הנהלת המרכז הרפואי

פוריה - ביה"ח הממשלתי הראשון שקיבל תו תקן בינלאומי

הוכיחו שהם מחויבים לטיפול רפואי איכותי כשהמטרה העיקרית לעיני כולם היא טובת המטופלי.

המרכז הרפואי ע"ש ברוך פדה פוריה, זכה לתקן הסמכה מטעם ה-JCI, כמוסד מוסמך לאיכות ולבטיחות מטופלים ומשפחותיהם. הודעה רשמית על כך קיבל מנהל בית החולים ביום שלישי, 2.7.13 ממטה ארגון ה-JCI (Joint Commission International) בשיקגו. מדובר בהסמכה המובילה בעולם לאיכות ולבטיחות הטיפול בבתי חולים. ההסמכה ניתנה לאחר שנבדקו כ-1300, מדדים ב-13 תחומים מרכזיים וביניהם: בטיחות הטיפול התרופתי, מניעת זיהומים, תקשורת בין צוותים, ניהול הטיפול במשאב האנושי ועוד.

תהליך האקרדיטציה במרכז הרפואי פוריה החל לפני שלוש שנים, ובית החולים הוא הראשון והחלוץ מקרב בתי החולים הממשלתיים אשר עבר את המבדק וזכה בהישג המרשים! קבלת ההסמכה מציבה את המרכז הרפואי פוריה בשורה אחת עם בתי החולים המקצועיים בעולם, העומדים ברמה גבוהה של איכות ובטיחות.

במסגרת המבדק הגיעו לפוריה שלושה בוחנים מטעם ארגון JCI. במהלך המבדק הם סרקו את כל תחומי העשייה: מהגג ועד המרתף, מהמטבח ועד מחלקות האשפוז ומרפאות החוץ. בכל אתר נבדקה ההקפדה על יישום נהלים, סדרי עבודה, תיעוד פעולות רפואיות, תקינות ציוד רפואי כולל בדיקת מצוינות וניהול המרכז הרפואי. תהליך הבקרה נמשך חמישה ימים.

אירנה פיפר, מרכזת תחום אקרדיטציה JCI במשרד הבריאות, ברכה את מנהל בית החולים והצוות ואמרה, "הצלחתו הרבה של המרכז הרפואי פוריה, כבייח אזורי, יכולה להוות מודל הצלחה לבתי החולים הבאים בתור להסמכה לתקן איכות ובטיחות הטיפול הבינייל של ה-JCI"

המרכז הרפואי פוריה הוא בית החולים הממשלתי הראשון אשר עבר את המבדק, וקיבל באופן רשמי את מדליית הזהב - תו תקן יוקרתי מטעם ארגון ה-JCI. ד"ר יעקב פרבשטיין מנהל בית החולים: "אני שמח שהיה לנו האומץ והנחישות להיות הראשונים והחלוצים בתהליך הארוך והחשוב הזה. אני חש התרוממות רוח והתרגשות גדולה. עובדי בית החולים

מצילים רגליים מקטיעה

על פי הסטטיסטיקה, אחד מכל ארבעה חולי סכרת אשר איבד גפה, נפטר תוך שנה. צוות רב מקצועי במרכז הרפואי פוריה, מבצע באמצעות צנתור פתיחה של עורקים ברגלים ומצליח בדרך זו להציל רגליים מקטיעה ולהציל את חיי המטופלים.

מימין ד"ר גנאים, משמאל פרופי חסין וד"ר גלילי

סואעד אחמד (67) חולה סכרתי מהכפר ראמה, הגיע למחלקה האורתופדית במרכז הרפואי פוריה, עם פצע נמקי בעקב. בהתייעצות משותפת של מנהל המחלקה האורתופדית, ד"ר מאגיד גנאים, מנהל המחלקה הקרדיולוגית וטיפול נמרץ לב, פרופי יהונתן חסין ואחראי השרות לכירורגיית כלי דם ד"ר עופר גלילי, הוחלט לבצע פתיחה של העורק המוביל לאזור הפצע. פרופי חסין מסביר, "בוצעה פתיחת העורק המוביל ישירות לאזור הפצע ברגל באמצעות צנתור, תוך שימוש בהרחבת בלון ממושכת, פתיחת הדרך אל העורק ופתיחת

העורק עצמו. לאחר הפעולה ראינו שהדופק חזר לכף הרגל והחל תהליך ריפוי מואץ". ואכן, תוך שלושה ימים אחמד סיפר שהוא חש הרבה יותר טוב, הכאבים העזים שחש ברגלו חלפו והוא מרגיש שיפור משמעותי.

ד"ר עופר גלילי, אחראי השרות לכירורגיית כלי דם, מצוין כי בשנת 2012 בוצעו הודות לפעילות הצוות המקצועי המשולב, 9 טיפולים של פתיחת עורקים חסומים מתחת לברך. בחודשים הראשונים של 2013 מלבד

לרגל סכרתית. וככל שהטיפול יבוצע בשלב מוקדם יותר, כך נוכל למנוע קטיעה של הרגל ונציל את חייהם של החולים הסכרתיים". ד"ר מאגיד גנאים, מנהל המחלקה האורתופדית, מסכם: "מדובר לא רק במניעת קטיעה של גפים, אלא בהצלת חיים. על פי הנתונים הסטטיסטיים, אחד מכל ארבעה חולי סכרת אשר איבד גפה, ימות תוך שנה. כך שלא מדובר רק בהצלת הגפה מדובר בהצלת חיים!"

אחמד סואעד, טופלו 3 חולים נוספים. "לאט לאט אנחנו מכניסים את הטיפול הזה, בעבר התייחסו לרגל סכרתית כלא ברת טיפול. כיום הטכנולוגיה היא כזו שאנחנו יכולים לטפל בכלי דם מאד קטנים, יש לנו כאן במרכז הרפואי פוריה את המיומנות והיכולת".

פרופי חסין מדגיש, "אנו קוראים לחולים סכרתיים לא לחכות, לא לשבת בבית, בואו לבית החולים. יש טיפול

מרפאה למחלות מפרקים

פרופי אהרנפלד

בחודש מאי נפתחה במרכז הרפואי ע"ש ברוך פדה, פוריה, מרפאה חדשה למחלות מפרקים. במסגרת שיתוף הפעולה עם המרכז הרפואי ע"ש שיבא, פרופי מיכאל אהרנפלד מומחה לרפואה פנימית ולריאומטולוגיה, יגיע למרכז הרפואי פוריה, בימי שני, אחת לשבועיים. השירות יינתן הן במסגרת מרפאות חוץ לחולים שיבקשו יעוץ של מומחה מקצועי והן במסגרת הטיפול במאושפדים במחלקות פנימית, אורטופדית וכדומה.

לדברי פרופי אהרנפלד, ריאומטולוג בכיר, הבשורה לציבור היא שניתן כעת לקבל יעוץ ואבחון בתחום מחלות המפרקים כאן בביה"ח פוריה, מבלי לנסוע רחוק. פרופי אהרנפלד מצוין כי ישנן למעלה מ-100 מחלות מפרקים שונות, "כשמדובר במחלת מפרקים דלקתית הסימנים הם כאבים, נפיחות, הגבלת תנועה, ולעיתים אף עיוותים. חשוב לכן, לבדוק ולאבחן את המחלה מוקדם ככל האפשר. הבשורה החשובה היא שבשנים האחרונות מייצרים תרופות חדשות להן השפעה בולטת על מהלך המחלות הללו ותסמיניהן. התרופות הללו עשו מהפך בטיפול במחלות המפרקים ובאיכות החיים של המטופלים. הקבוצה השכיחה השנייה כוללת מחלות ניווניות שחיקתיות שמתבטאות בשחיקה של הסחוס בגיל המבוגר, רוב האוכלוסייה תסבול ממידה כזו או אחרת של שחיקה במוקדם או במאוחר. בקבוצת מחלות זו ניתן לטפל בסימפטומים של המחלה".

ד"ר פרבשטיין מנהל המרכז הרפואי פוריה, סיכם ואמר "הוספת השירות הראומטולוגי מאפשרת לנו להציע אבחון מלא, וטיפול מלא למטופל. פרופי אהרנפלד יעסוק ביעוץ במחלקות האשפוז, הדרכת רופאים וקבלת חולים במרפאות חוץ ואף יהיה זמין ליעוץ לרופאים במשך השבוע. כלומר, אנחנו מרחיבים את קשת החשיבה והפתרונות למטופלים. לכן, היה מאד חשוב להוסיף גם את הנדבך הזה. עבור תושבי האזור השירות החדש מקצר את זמן ההמתנה וזמן הכאב והסבל".

הפרויקט ממומן הודות לתרומתו של ד"ר הנרי צוקר אשר הביע מחויבות ורצון לתמוך ברפואה בצפון הארץ.

אורוגניקולוגיה

האגף לאם וליילוד במרכז הרפואי פוריה התרחב ומציע שירות חדש לנשים אורוגניקולוגיה.

ד"ר מני אלקלעי אשר מנהל את השירות הוא מומחה בתחום ואף הקים את השירות האורוגניקולוגי בביה"ח שיבא.

תחום האורוגניקולוגיה, נותן מענה לבעיות שכיחות של רצפת האגן אצל נשים. מדובר בספקטרום רחב של גילאים סביב

ד"ר אלקלעי

גילאי ההיריון והלידה ובהמשך לכל אורך החיים של האישה. לדברי ד"ר אלקלעי, "הבעיות השכיחות הן נזקים ברצפת האגן בעקבות לידה, כאשר התופעה הנפוצה היא אי שליטה בסוגרים. בהמשך גם בגילאים מבוגרים יותר נשים סובלות מחולשה של שרירי רצפת האגן, חוסר תמיכה באברי האגן, צניחת הרחם, צניחת השלפוחית וכדומה. טווח הגילאים של בעיות אלה הוא רחב, ושכיחותן גדלה עם הגיל. עם עליית תוחלת החיים אנו פוגשים יותר בעיות מסוג זה. חלק גדול מהנשים סובלות מסימפטומים של צניחת שלפוחית, צניחת רחם ודליפת שתן ואינן מגיעות לטיפול בגלל חוסר מודעות".

פרופי משה בן עמי, מנהל האגף לאם וליילוד, צוין כי "המטרה של המרכז הרפואי פוריה היא לתת לציבור הנשים מענה רחב ומקצועי בכל תחומי הגניקולוגיה. לכן הוספנו שירות חשוב ונדרש הנותן מענה מקצועי בתחום האורוגניקולוגיה. ד"ר אלקלעי יבנה צוות רב תחומי שיכלול רופאים מתחומים שונים ופיזיותרפיסטים".

ד"ר אלקלעי, תושב רעות, סיים לימודי רפואה בטכניון והתמחה בביה"ח שיבא. שירת כסא"ל בצבא קבע, בתפקיד ראש ענף רפואת אבי"כ. כאמור, מאז השתחרר מהצבא עבד במסגרת המחלקה הגניקולוגית בבי"ח שיבא ואף הקים וניהל את השירות האורוגניקולוגי שם.

זהרה דוידאי יו"ר עמותת ידידי ביה"ח פוריה

דוידאי, מהנדסת תחבורה בהשכלתה, פעילה בעסקים במרכז ומזרח אירופה בחברה אותה היא מנהלת בתחום התוכנה. מאז מלחמת לבנון השנייה (2006) החלו היא ובעלה בפעילות פילנתרופית תחילה במרכז הרפואי שיבא ובהמשך במרכז הרפואי ע"ש ברוך פדה, פוריה. בני הזוג תרמו למעלה ממיליון דולר במסגרת הקמת המערך הקרדיו וסקולארי בביה"ח, שנים ספורות לאחר מכן הם תרמו ציוד רב לשיפוץ ושדרוג מחלקת הילדים בביה"ח.

"אנחנו קשורים ומחוברים מאד לעמק, הדודה של אלי, בעלי, היתה ממקימי קיבוץ אפיקים ויש לנו גם משפחה בכנרת. אחרי המלחמה החלטנו שאנחנו רוצים לרכז את הפעילות שלנו בתחום הבריאות, מתוך רצון לסייע לציבור גדול ככל שניתן. אמרנו שחשוב לתמוך בצפון, וכך נוצרה ההכרות עם ד"ר פרבשטיין". זהרה מוסיפה שהקשר החם שנוצר עם ביה"ח פוריה, הביא אותה ואת בעלה שוב לציבור.

עם כניסתה לתפקיד יו"ר עמותת ידידי ביה"ח היא מציינת "לא התלבטתי אם לקחת על עצמי את התפקיד הזה. אני יודעת שזו משימה גדולה ומחייבת אבל אני רואה בזה אתגר עצום שכרוך בתוכו הרבה סיפוק. השאיפה שלי היא לשנות את פני העמותה, לחשוף אותה ולהכיר אותה לציבור באזור ובראש ובראשונה לפעול לחיבור חם ואמיתי בין עמותת הידידים והמרכז הרפואי פוריה לבין הקהילות שסביבנו. האזור הזה צבעוני, רב גוני ורב תרבותי, התפקיד שלי ושל העמותה הוא ליצור חיבור וקשר עם כולם".

זהרה דוידאי, אשת עסקים, אשתו של אלי דוידאי וכלתו של בני דוידאי, נבחרה להוביל את עמותת ידידי המרכז הרפואי פוריה. "הכירו לנו את ד"ר פרבשטיין וזו היתה אהבה ממבט ראשון! למרות שבתי חולים אחרים כבר חיזרו אחרינו ... " אשת העסקים (58) זהרה דוידאי נבחרה לפני מספר שבועות ליו"ר עמותת ידידי המרכז הרפואי פוריה. העמותה פועלת לסייע בפיתוח המרכז הרפואי ברבדים השונים הן בהיבט של גיוס משאבים לבינוי וציוד והן ברובד המקצועי, קידום בית החולים מבחינה אקדמית ומחקרית מתוך שאיפה למיצובו כמרכז רפואי מוביל.

זהרה דוידאי וד"ר יעקב פרבשטיין

"שיעור אחר" סיור מסכם

בסיפורו האישי וכיצד קיבל את ההחלטה להיות רופא. בהמשך ביקרו התלמידות במרכז טניא, לנפגעי אלימות מינית ושוחחו עם ד"ר נסיה לנג ולסיום הגיעו לאגף החדש לאם וליילוד ושמעו דברי הסבר ממירי טל האחות הראשית בחדרי לידה. התלמידות, שרובן מתכוונות להמשיך ללימודים במגמת רפואה בביה"ח בשנה הבאה, הביעו התעניינות רבה.

ד"ר יעקב פרבשטיין, מנהל בית החולים, ברך את התלמידות בטקס הסיום ואמר, "עולם הבריאות והרפואה הוא עולם עשיר ורחב שמלת המפתח בו היא נתינה. אתם הדור הבא של עולם הרפואה, הדור שיטפל בנו! אני מברך אתכן על שבחרתן בדרך זו ומאחל הצלחה רבה".

ברכה תור, מנהלת אולפנית טבריה הוסיפה, "אנחנו מכירים את העולם הזה כמטופלים. פתאום קיבלנו הזדמנות לראות מקרוב ולהכיר את עולם הבריאות מהצד השני וזו היתה חוויה מרתקת. מאד מקווה שנמשיך במיזם המבורך הזה גם בשנה הבאה".

צוות המרכז הרפואי, החל בחודש אפריל להעביר הרצאות בנושאי בריאות ורפואה לתלמידות כיתה טי באולפנית טבריה. מדובר בפרויקט התנדבותי אותו יזמה עמותת "שיעור אחר". מיכל דמסקי, רכזת העמותה אשר יצרה את הקשר בין המרכז הרפואי לבית הספר, מסבירה, "עמותת "שיעור אחר" פועלת לקידום שוויון הזדמנויות ולעידוד מעורבות משמעותית של הציבור במערכת החינוך. המפגש עם המתנדבים מאפשר לתלמידים להיחשף לתחומי עניין ולחלומות חדשים ולהתוודע לערך ההתנדבות והמעורבות החברתית". וכך, אחת לשבוע בימי רביעי בצהריים, הגיע מרצה אחר מטעם בית החולים, והתלמידות נהנו משורה של הרצאות כמו: "הלב שלי ואיך אני שומר עליו", "נזקי העישון", "מהי אלרגיה ורגישות למזון" ועוד. בחודש יוני הגיעו התלמידות למפגש מסכם אשר כלל סיור הכרות במחלקת דימות ודברי הסבר מפי שמעון מנדל הרנטגנאי הראשי. לאחר מכן הגיעו התלמידות למלר"ד שם קיבל את פניהן מנהל המחלקה, ד"ר ערן טל אור אשר אף שיתף אותן

יום הולדת שנה לאגף לאם וליילוד!

מציע עכשיו לילודות את הסטנדרטים הגבוהים ביותר הקיימים. האגף מצויד בציוד הטכנולוגי הכי מתקדם, בנוסף בחדרי הלידה יש אמבטיה לשיכון כאבים. שני חדרי ניתוח ממוקמים בצמוד לחדרי הלידה באופן שמאפשר מעבר מהיר ויעיל. לצד חדרי לידה ומחלקת יולדות, ריכזנו באגף החדש גם את היחידה להפריה חוץ גופית ויחידת האולטרא סאונד". במחלקת יולדות פגשנו את כנרת-שלומית מנצורה, תושבת ירושלים, שמשלימה בימים אלה לימודי סיעוד כאחות בבי"ח הדסה עין כרם, "אנחנו גרים בירושלים, אבל הגעתי לצפון לבקר את אמא, מבלי שתכננו הגעתי ללדת באגף החדש. אני מאד מאושרת שילדתי כאן ובטוחה שגם ליאב (התינוק) שמח. המחלקה מדהימה, הצוות מאד מקצועי ונחמד והחדרים באמת כמו בבית מלון..."

האגף החדש לאם וליילוד חוגג בימים אלה יום הולדת שנה! במהלך השנה שחלפה עלה מספר היולדות והלידות במרכז הרפואי פוריה כ-25% במספר הלידות.

באמצע יוני 2012, נחנך האגף החדש לאם וליילוד במרכז הרפואי פוריה. האגף שבבנה במשך שלוש שנים ובהשקעה של כ-60 מליון ש"ח, משך מאז תשומת לב רבה. יולדות רבות מהאזור ומהצפון כולו בחרו לבוא וללדת כאן. מעיון ברישומי בית החולים עולה כי הגיעו לכאן גם יולדות מחיפה, רמת ישי, נצרת עלית, מועצה אזורית משגב, מועצה אזורית עמק יזרעאל, כרמיאל, מועצה אזורית גליל עליון, מגידל שמש, חצור הגלילית, ועוד.

לדברי מירי טל, אחות אחראית בחדרי לידה, מספר הלידות גדל באופן משמעותי מאז המעבר לאגף החדש. אם בתקופה שבין יוני 2011 - יוני 2012 נולדו במרכז הרפואי ע"ש ברוך פדה, פוריה 2,681 תינוקות, הרי שבשנה שחלפה מאז נפתח האגף, מיוני 2012 - יוני 2013 נרשמו 3,290 תינוקות. מירי טל מעריכה שמגמת העלייה רק תימשך, "זה עובר מפה לאוזן, מיולדת אחת לחברתה. אם בעבר בלטנו בתחום הטיפול הרפואי והמקצועי, עכשיו אנחנו מציעים גם תנאים פיזיים מעולים! כולן רוצות לבוא וללדת כאן ולקבל חדר לבד עם שירותים ומקלחת צמודים. לפני מספר חודשים הוספנו לשירות שלנו גם קורס הכנה ללידה, והביקוש לקורסים האלה הולך וגדל."

פרופי בן עמי, מנהל המחלקה אמר, "המרכז הרפואי פוריה

קורס הכנה ללידה

חדש!
במרכז הרפואי
ע"ש ברוך פדה,
פוריה

אנו באגף לאם וליילוד במרכז הרפואי פוריה,

שמחים לבשר על פתיחת קורסי הכנה ללידה בבית החולים

בקורס נעביר מידע עדכני ומקצועי בנושאים הקשורים לתהליך הלידה, במטרה לאפשר לילודת ולבן זוגה לחשוב ולהגיע להבנה פיזיית, אישית וזוגית לגבי הדרך הרצויה עבורכם במימוש חווית הלידה.

הקורס ללא עלות ומועבר על ידי מייילות מנוסות ומקצועיות מצוות חדר לידה.

לרשותכם מספר קורסים לבחירה:

קורס הכנה ללידה בשעות אחר הצהריים שלושה מפגשים כולל סיור

קורס אינטנסיבי בימי שישי בבוקר שני מפגשים כולל סיור

קורס ייחודי לנשים בלבד

מפגש רענון אחד לפני לידה חוזרת לזוגות לקראת לידה שנייה או יותר

מחכים לכם, צוות האגף לאם וליילוד

לתאום והרשמה: 04-6652920 // 046652919

היולדת כנרת-שלומית מנצורה

דייר ולדימיר קבאשה ז"ל

המשתתפים. דייר פרבשטיין ציין כי הוא שמח על המסורת החדשה של כנס לזכרו של דייר ולדימיר קבאשה, שהיה כירורג מוערך מאד ומוכשר "אני רואה חשיבות גדולה במפגש אקדמי כזה לזכרו של דייר קבאשה. אני שמח שנענו ובאו רופאים מכל הארץ ומחוייל, אין ספק שזה מפגש שתורם לקידום וחזוק הרפואה בגליל".

דייר אנטון קבאשה, בנו של דייר ולדימיר קבאשה ז"ל, שמתמחה כיום בכירורגיה בכיה"ח זיו בצפת, סיפר על אביו ועל הקשר המיוחד עם בית החולים פוריה. דייר מילאד קרואני סיכם ואמר, "הכנס הוא הזדמנות למפגש של אנשי המקצוע בתחום ויצירת שתוף פעולה לצורך לימוד משותף והעשרה".

כנס בנושא "פתרונות למקרי דימום מאסיבי בכלי דם" לזכרו של דייר קבאשה

ביום רביעי, 12.6.13, התקיים במרכז הרפואי כנס בנושא "פתרונות למקרי דימום מאסיבי בכלי דם". הכנס אותו ארגנו דייר רוני כרמלי, מנהל מחלקת כלי דם בכיה"ח כרמל ודייר מילאד קרואני, מנהל יחידת הטראומה במרכז הרפואי פוריה, הוקדש לזכרו של דייר ולדימיר קבאשה.

שורה של רופאים ומומחים מגרמניה, הולנד ובתי חולים בארץ, הגיעו לכנס, ביניהם אורח הכבוד, דייר רלף קובנבך, אחד המומחים המובילים בעולם בתחום כירורגיית כלי דם. דייר יעקב פרבשטיין מנהל בית החולים, פתח וברך את

מימין לשמאל: דייר רוני כרמלי, דייר ולדימיר קבאשה ודייר מילאד קרואני

תזונה לתינוקות הרצאה בכפר קמא

עיכול, פחות סיכון לאסטמה, ואף יהיה לו פחות סיכוי לסבול מעודף משקל כשיגדל. עבור האם, מהמחקרים עולה שנשים שהניקו חלו פחות בסרטן השד. בדבר התוספים שחשוב לתת לתינוק בשנה הראשונה לחייו, הדגיש דייר און כי בחודשים האחרונים שונתה ההמלצה וכעת ממליצים לאימהות להמשיך ולתת טיפות ברזל עד גיל שנה וחצי (בעבר המליצו לתת ברזל עד גיל שנה) וזאת לאור מקרי אנמיה שנבעו מחוסר בברזל. נטאשה נפסו, רכזת הגיל הרך והמשפחה אשר ארגנה את המפגש בכפר קמא, אמרה בתום ההרצאה "היה חשוב מעניין ומעשיר, אני שמחה על ההיענות של הנשים לבוא ולשמוע ומעריכה את המאמץ והיזמה של המרכז הרפואי פוריה למען הציבור והקהילה שלנו".

"בעבר התייחסו רק למשקל התינוק ובדקו כמה גרם הוא עלה מדי שבוע. היום הגישה שונה. יש לשים דגש על התזונה הנכונה והבריאה עבור התינוק, מתוך הבנה שהתזונה שלו כתינוק תשפיע גם על בריאותו כילד וכבוגר. בעיות כמו עודף כולסטרול, הפרעות קשב וריכוז ועוד". כך פתח דייר אבי און, מנהל היחידה לגסטרואנטרולוגיה ותזונת ילדים במרכז הרפואי פוריה, את ההרצאה בכפר קמא. כשלושים נשים שהגיעו להרצאה הביעו עניין רב בנושאים שעלו כמו: יתרונות ההנקה וההבדלים בין חלב אם לחלב שמכינים מפורמולה, האם יש הבדלים בין הפורמולות של החברות השונות, האם תינוק צריך לשתות מים וכמה, תופעות של עששת בקרב פעוטות, איך מתמודדים עם "סרבני אכילה" ועוד. דייר און הרחיב את הדיבור על היתרונות הרבים של חלב אם הן לתינוק והן עבור האם. לדבריו, מחקרים הוכיחו שתינוק שניזון מחלב אם יסבול פחות מדלקות אוזניים, או שלשולים ובעיות

ראיון עם רינה בן נחום, אחות אחראית במחלקת ילדים

מיה צבן

הגריאטרית והיה אז בייס לאחיות. אני למדתי במחזור הראשון בביה"ס. הייתי רק בת 17, צעירה מאד, אבל בסוף קיבלו אותי.

זה מאד מרגש להעלות את כל הזיכרונות, אני בדרך כלל כל כך חזקה, לא חשבתי שהדמעות יעלו כל כך מהר... כשעליתי לארץ ממרוקו, לא ידעתי את השפה ולא ידעתי מה לעשות. אחותי הציעה לי ללכת לבייס לאחיות כי בחו"ל המקצוע הזה היה נחשב. היינו אז ארבע עולות חדשות, ושולה חמאווי עזרה לנו וחנכה אותנו. כולם מסביב היו מאד תומכים.

הזיכרון הראשון מבית החולים שצף לי, הוא נערה בת 15 שחלתה בלוקמיה. זו היתה משפחה דרוזית והאבא היה בקשר מאד הדוק עם הבת, ממש עטף אותה בחום ואהבה. לצערי, היא נפטרה אצלנו במחלקה. כשנפטרה, האבא ביקש ממני להלביש אותה בשמלת כלה. לא ידעתי איך להגיב או

רינה בן נחום - אחות אחראית במחלקת ילדים משנת 1974, בעלת תואר במינהל סעודי ותואר ראשון נוסף בפסיכולוגיה חברתית.

תושבת טבריה, אם לשלושה וסבתא לשבעה נכדים.

ימים ספורים לפני יציאתה לחופשה ואחיי לגימלאות, נפגשתי עם רינה בן נחום, במשרדה הקטנטן שבמחלקת ילדים. חדר שהפך לבית שני ואולי ראשון עבורה, בעשורים שחלפו מאז הגיעה לבית החולים פוריה ולמחלקה.

המעמד מרגש ורינה מדי פעם מוחה דמעה, לא מחזה נפוץ באשה שעשתה לה שם בבית החולים כאשת הפלדה...

אז איך הכל התחיל? שאלתי, מה גרם לך לבחור במקצוע האחות? היא צוחקת ומשיבה "אני פה מ-1962! התחלתי כאן בפוריה, במבנה הישן שמשמש היום את המחלקה

מה שעשית בשביל הילד שלנו. התודה, ההוקרה הזו לאורך השנים, זה הסיפוק הכי גדול.

רינה מתארת גם את הקושי שבהתמודדות עם מקרים של התעללות בילדים, "היו לנו לא מעט מקרים בהם דאגנו שיוציאו את הילדים מהבית כי ההורים פגעו בהם. זו סיטואציה נוראית. קשה מאד להיות זה שמחליט האם טובת הילד היא לנתק אותו מהורים? ממשפחתו?"

במשך השנים חוויתי כל כך הרבה דברים שאני מרגישה שאני עמוסה. אני מרגישה שזה הזמן שלי להתחיל לחשוב קצת על עצמי. אני חייבת לעצמי קצת שלוה, קצת זמן פנוי. לנסוע, לטייל. חשוב לי להיות בקשר ואשמח לסייע ולייעץ, אבל כרגע אני צריכה קצת זמן לעצמי.

הדבר הראשון שאני רוצה, זה לוותר על ההרגל הזה לצאת מהבית בשש וחצי בבוקר. רוצה לשכוח את זה... רוצה להרגיש את החופש!!!

אחרי החופש אני אחזור, חושבת להתנדב ולקדם את "בטרם" בטבריה, להיות עם הנכדים והמשפחה. ללמוד ... יש לי הרבה תוכניות".

מה המסר שאת רוצה להעביר? שאלתי לסיום

"השכר שלי הוא הידיעה שאני שלמה עם מה שעשיתי, עשיתי כל מה שניתן והכי טוב שאפשר". רינה מסכמת מפעל חיים של 50 שנה ואומרת: "אני מקווה שהתוויתי את הדרך לצעירים שיבואו אחרי, איך לטפל בילדים. אם הצלחתי בזה, אז זה מפעל חיים".

מה לעשות. לאחר התייעצות החלטנו לכבד את המנהגים שלהם, הלבשתי אותה בשמלה הלבנה, אבל זה היה מאד קשה עבורי. כך זה היה בעבר, היום זה אחרת, מקבלים הדרכה, יודעים איך להתמודד... "

הזיכרון החזק השני, היה לנו מקרה של תינוקת שהגיעה מיונקים ונאמר לנו שהגיעה לסיים את ימיה פה, כי היתה מאד חולה עם מחלה מטבולית, ולא יכלה לאכול או לבלוע. לא ויתרתי! בעקשנות החזקתי אותה ונתתי לה בקבוק וככה מציצה אחרי מציצה עד שהגענו למצב שהיא הצליחה לבלוע 20 cc אמרתי לדי"ר צרפין שהיא הצליחה לאכול קצת. קראנו להורים והסברתי להם שאם רוצים להציל אותה צריך לאט לאט להאכיל אותה, לאט לאט היא התפתחה. התינוקת הזו השתחררה מבית חולים והגיעה הביתה. היום היא נערה בת 14. כל שנה בלי יוצא מן הכלל, ההורים מביאים אותה לבקר ואומרים לי: זו הילדה שאת הצלת...

למה תתגעגעי? שאלתי

"אני מקבאה בתקופה הזו ובדור הזה של אחיות, ולזה אני אתגעגע. קשה לתאר באיזה תנאים אנחנו עבדנו פה בתחילת הדרך, התקרה כמעט נפלה עלינו, הציוד היה ישן. המחלקה היתה ממוקמת בצריף, היה לנו מוניטור אחד לכל המחלקה. כל הציוד היה כל כך מצומצם שכדי להסתדר בלילה היינו מרתיחים את המזרקים כדי שיהיה למחר... היום זה כל כך קל, לכן אני מקבאה בצוות שמגיע עכשיו ועובד בתנאים הטובים האלה. היום יש לנו פנינה, אין אפילו בבתי החולים במרכז יופי כזה ועבודה מקצועית כזו.

במשך השנים טיפלתי במאות, אם לא באלפי ילדים, תמיד הרגשתי מעין שליח, אפוסטרופוס של הילד. כך ראיתי את עבודתי, להיות לצד ההורים, לעודד, לסייע ובראש ובראשונה לשמור על הילד. טובת הילד תמיד לנגד עיני. זה מחמם לי את הלב כשאימהות מתקשרות בערב חג ושואלות לשלומי ומאחלות לי חג שמח. הן אומרות לי, אנחנו לא נשכח את

מאשרים רשמית מיה צבן

רגע ידעתי שכולם, כולם, מחוייבים לתהליך הזה. ולכן היתה לי תחושה שאנחנו על נתיב ההצלחה.

איך הרגשת ביום חמישי?

לפי ההערות של הבקרים באותו בוקר ועל פי הדיווחים של האנשים שלנו שליוו את הבקרים, היתה באוויר נימה של אופטימיות ורוח חיובית. היתה לי הרגשה טובה, אבל כמו שאבי היה אומר, "אל תגיד הופ לפני שקפצת..." לא דיברתי ולא הבעתי שמחה, חייכתי עד שקיבלנו את ההודעה הרשמית.

בשבוע שלאחר מכן, התחושה היתה של הקלה עצומה, כמו אחרי בחינה גדולה באנטומיה... אתה מוציא את כל האוויר מהבלון. אבל במחשבה שנייה, זו רק תחילתה של הדרך בה בחרנו. למעשה עלינו על נתיב מסוים, עכשיו המשימה היא להתמיד ולראות איך אנחנו לא נסוגים מההישגים אליהם הגענו, אלא להיפך, ממשיכים ללכת ולהתקדם במעלה הדרך.

לכן, ההחלטה שלי היא שצריך לתכנן כבר את המבדקים הבאים, להמתין לדיווח המלא של הסוקרים, ולתקן את כל מה שדורש שיפור ותיקון.

ימים ספורים לאחר שבוע המבדק כשעוד ניתן היה לחוש את ההתרגשות באוויר, יזמתי ראיון זוגי עם שתי הדמויות המובילות בתהליך הארוך של האקרדיטציה, ד"ר יעקב פרבשטיין מנהל בית החולים ומלכה אמר-מדמון, מרכזת האקרדיטציה.

את הראיון קיימתי עם כל אחד מהם בנפרד, אבל השאלות היו זהות, או כמעט זהות. השניים דיברו בגילוי לב ובהתרגשות והראיון הייכמו זוגי. הזה מאפשר לכם הקוראים להבין איך כל אחד מהם הרגיש ומה עבר עליהם במבט לאחור לעבר שלוש השנים שחלפו ובמיוחד בשבוע הגורלי של המבדק.

ד"ר פרבשטיין

הרגע הכי מלחיץ:

ביום הראשון בשעה 8:00 בבוקר, לא ידעתי לקראת מה אנחנו הולכים באמת, רצו לי כל מיני תסריטים בראש. אלה היו הרגעים הכי מלחיצים, למרות שהאמנתי באנשים שלנו, הייתי מוטרד כי לא ידעתי מה עומד לפנינו. באותו יום לקראת הצהריים, כבר היתה לי אנחת רווחה ראשונה, כשראיית את עובדי המטבח ועובדי המשק קורנים מאושר ומגאוה. באותו

ראשונים באקרדיטציה

לסיים:

אני חש התרוממות רוח והתרגשות גדולה. לראות צוות שהאמנתי בו עומד בציפיות!

אחרי 24 שנים, אתה רואה שעמלך לא היה לשווא, האנשים מוכנים ומקבלים בפתיחות דרכים חדשות כשהמטרה העיקרית לעיני כולם היא טובת המטופל.

עבורי, זו המתנה היפה ביותר שיכולתי לקבל לקראת הפרישה. אני רואה בכך את ההישג המסכם והגדול של שנות עבודתי כאן.

צריך לזכור שהאקרדיטציה אינה מטרה בפני עצמה. זהו ציון דרך, לאותו מסלול מכשולים קשה שעברנו ונעבר יחד במהלך השנים. ונהיה תמיד יותר ויותר טובים.

מה המשמעות של קבלת תקן האקרדיטציה עבור המטופלים בביה"ח?

אני לא יודע אם הציבור ירגיש באופן ישיר את האקרדיטציה, אבל אין ספק שבאופן עקיף הוא ירגיש שהטיפול יותר מאורגן, יותר מדויק ויותר בטיחותי. הצוות ישאל את המטופלים יותר שאלות וייתן יותר מידע והסברים. המטרה היא שיתחשבו ויתענינו יותר במה שלמטופל יש להגיד.

איך זה התחיל?

מה אני זוכר מתחילת התהליך?? אם יום לפני המבדק הייתי צריך לקבל את ההחלטה שקיבלתי לפני שלוש שנים, לא בטוח שהייתי הולך על זה וקופץ למים העמוקים והקרים האלה... בדיעבד, אני מסכים עם הבקרים שאמרו שכבית חולים ממשלתי וקטן נדרש אומץ רב להחליט להיות הראשונים שניגשים לתהליך הזה. יחד עם זאת, כפי שאני מכיר את עצמי ולאור האמון הרב שיש לי בעובדי בית החולים, קרוב לוודאי שבסיכומו של דבר הייתי מקבל בדיוק את אותה החלטה.

טיפים לבתי חולים שנמצאים לפני המבדק

לעבור על כל התהליכים ולרענן אותם, להחזיר בעובדים את המוטיבציה ולבנות גאווה יחידה בכדי שהעובדים יקחו על עצמם את המחויבות ויעמדו במשימות הרבות. יכולת ברור לי שישנה, אבל זה לא מצליח ללא מוטיבציה והתגייסות.

מלכה אמר-מדמון:

הרגע הכי מלחיץ:

הייתי חולמת על האקרדיטציה בלילה. אני לא צוחקת... הבקרה היא דבר מאד מלחיץ, בשבוע של הבקרה ישנתי מעט מאד.

הרגע הכי מלחיץ ומותח מבחינתי היה ביום הראשון בבוקר - הכניסה של הבקרים לבניין. זו היתה נקודת שיא הלחץ. באותו רגע, זה פתאום הפך להיות מאד אמיתי ומאד מוחשי. למרות שהיינו מוכנים, הייתי לחוצה דווקא בשלב של בקרת המסמכים, כי לא חשבתי שהם ישבו לכד בלי עזרה שלנו ובלי מתורגמנים. כשיצאתי החוצה הבנתי שמפה והלאה זה לא בידיים שלי, הרגשתי שאני סומכת על הצוות שלנו ויודעת שהם יעשו את המקסימום.

מה המשמעות של קבלת תקן האקרדיטציה עבור המטופלים בביה"ח?

הציבור ירגיש ומרגיש שבית החולים כארגון פועל לפי שיטה, בתהליכי עבודה שניתנים לבקרה ולמידה. מעבר לכך, ניתן דגש לזכויות המטופל והעברת מידע למטופל.

טיפים לבתי חולים שנמצאים לפני המבדק

יש לי שתי עצות. הראשונה, במהלך השנתיים של ההכנה להתייחס ליועצים מאד ברצינות ולפרוש בפניהם את כל עולם התוכן של ביה"ח, כדי שהם יוכלו להדריך ולכוון.

השנייה, להבין שכל הפעילות וההכנות נעשות תוך כדי הפעילות היומיומית השוטפת, מאד חשוב לכוון את הצוות כך שיצליח לטפל בכל נושאי האקרדיטציה תוך כדי העומס הרגיל.

לסיים:

חודש לפני הבקרה, עזבתי את המטבח ואת הנקינות, הפכתי לאורחת בבית שלי. אני חייבת תודה למשפחה שלי שהבינה והתחשבה.

באופן אישי, זו פעם ראשונה בקריירה שלי שאני עוסקת בפרויקט כל כך רחב. זה תחום שלא ידענו ולא התמצאנו בו ולכן השקעתי המון זמן ומאמץ בלימוד הנושא מתוך רצון לדעת איך לגשת לזה ולהתמקצע.

אני מאושרת!!! זה הישג עצום לביה"ח, מעבר לכך שהיינו ראשונים, מדובר בתהליך רחב שכולל את כל עובדי ביה"ח, זה לא מתמקד בסקטור מסוים, ועברנו אותו בהצלחה רבה!

איך הרגשת ביום חמישי:

שאר הימים היו מלחיצים פחות, ביום חמישי התרגשתי מאד. היתה לי תחושה טובה, גם לאור ההערות שלהם במהלך השבוע וגם המשוב שקיבלתי מהאנשים שלנו במחלקות שסיפרו שהם ידעו לענות ולהסביר מה הם עשו. היתה לי תחושה שעברנו.

באותו סוף שבוע נפלתי מהרגליים, לא האמנתי שאני כל כך עייפה, אני עד עכשיו לא חושבת שנחתי מספיק. אבל ביום ראשון שלאחר המבדק כבר הייתי שוב מוטרת. למרות שזה נראה שעברנו את החלק הכי קשה ועכשיו אנחנו הולכים במסלול סלול ופשוט, זה ממש לא ככה!

אני רוצה לעבוד עם תוכנית מובנית ומסודרת. שתהיה תוכנית לכל בעלי התפקידים, יש לנו עוד הרבה עבודה והמטרה היא לתכנן מראש את שלוש השנים הקרובות עד למבדק הבא.

מה את לוקחת איתך מהשבוע הזה?

קודם כל הרבה גאווה ותחושת שייכות. ראיתי במהלך השבוע אנשים שדאגו לאחרים, שעזרו לצוותים אחרים. באמת תחושה של מחויבות הדדית, פה הרגשתי את המשפחתיות של פוריה.

איך זה התחיל?

אני זוכרת את ההתחלה, לפני שלוש שנים. נסענו ללמוד מבי"ח מאיר מה זה אקרדיטציה. יצאנו משם בהרגשה שזה פשוט ובטוח נעשה את זה "בהליכה". רק אחרי מבדק הייעוץ הראשון, בדצמבר 2010, הבנו כמה עבודה מחכה לנו וכמה התהליך ארוך ומורכב. זה למעשה חוזר לכל תחומי העבודה והפעילות בבית החולים ולכן נדרשת עבודה מעמיקה וממושכת על מנת להצליח.

א-י, על חמשת ימי המבדק

שנסתר מעיניהם. במהלך הסיורים ראינו המבקרים את אנשי הצוות שניקרו על דרכם, רופאים, אחיות, עובדי משק ואחרים ועמדו על בקיאותם בנהלים ובמשימותיהם. בין לבין נערכו שיחות עם גורמים שונים בבית החולים החל מהנהלה ועד למחלקות משאבי אנוש והאחזקה.

ביום חמישי בצהרים, התכנסה הנהלת בית החולים, צוות המנהלים והאחיות האחראיות לאודיטורים בית החולים למפגש המסכם עם הבוחנים. מתח רב עמד באוויר.

אנדרו פלאט פתח והסביר את התהליך של המבדק, את חשיבות הממצאים וציין כי תהליך איסוף המידע ועיבודו הסתיים. ההמלצות וההערות של הבוחנים הועברו לפנות בוקר למטה ה-JCI בשיקגו. הדויח הרשמי יועבר ממטה החברה למנהל בית החולים תוך שבועיים לערך, בהמשך לאחר הסברים נוספים ולאחר שהקהל באודיטורים עצר את נשימתו, הגיעה הבשורה המשמחת, "על פי כל הקריטריונים עברתם בהצלחה את המבדק!!!"

אנדרו פלאט הוסיף ואמר, "אנו משבחים אתכם על שבחרתם להיות חלוצים ולהוביל כראשונים מקרב בתי החולים הממשלתיים בישראל שנכנסו לתהליך".

דיוויד לוס, הוסיף, "אני יודע שביל קלינטון, ברברה סטרייסנד ורוברט דה נירו נמצאים עכשיו בישראל. אני מוכן להתערב שהם לא נהנו מרמת האירוח שאנחנו קיבלנו פה!"

במשך חמשת ימי הבקרה קיימו שלושת הבוחנים: ראש הצוות, אנדרו פלאט, בקר בנושא אדמיניסטרציה, האח, דיוויד לוס, והרופא דייר חואן ארגון, מפגשים מדי בוקר עם כל פורום המנהלים והאחיות האחראיות. מפגשי הבוקר כללו סיכום הפעילות של היום הקודם תוך התייחסות לממצאים שהעלה כל בקר במהלך היום ועדכון לגבי הפעילות המתוכננת של כל אחד מהבוחנים לאותו יום.

שבוע המבדק נפתח במפגש ראשון וחגיגי באודיטורים בית החולים בו הציגו הבוחנים את עצמם בפני אנשי בית החולים וסגן מנהל בית החולים, דייר תמיר הציג בפניהם את בית החולים. מר אנדרו פלאט, ראש הצוות אמר, "אנו מודים לכם על ההזמנה להגיע לכאן. ידוע לנו שאתם בית החולים הממשלתי הראשון שעובר מבדק. אנחנו יודעים שלמעשה אנחנו לא מבינים דבר לגבי בתי החולים הממשלתיים בישראל, חשוב לנו ללמוד ולהבין את הרקע, המבנה והתהליכים. למעשה שני הצדדים הולכים לעבור שבוע של לימוד. אתם שעוד לא עברתם מבדק אקרדיטציה, תלמדו על התהליך הזה. ואנחנו נלמד מכם על המערכת שלכם".

וכך במשך חמישה ימים סרקו הבוחנים את בית החולים מהמסד ועד לטפחות, מגג המבנה המרכזי ועד למרתפי האשפוז לשעת חירום. מחדרי הניתוח ועד לחדרי האשפה. הם ביקרו במטבח שצוחצח לכבוד הביקור, בדקו את התשתיות השונות, סיירו במחלקות בית החולים, ביחידות לטיפול נמרץ, כרנטגן, מרפאות ומעבדות. לא היה שום חלק מבית החולים

אנו מביאים מקצת מהתגובות הנרגשות של אנשי הצוות בימים הראשונים שלאחר ההודעה המשמחת

מזל טוב לקולגות, עמיתים, חברים!
איזו הרגשה נהדרת: לצאת משיבת סיכום עם
דמעות שמחה בעיניים והרגשה של איחוד! אין
ספק - אנו משפחה אמיתית וכולנו ממשיכים בדרך
אינסופית של שיפור איכות וטיפול אורח החיים
המקצועי, בתנופה ובשאיפה למציבות בתחום
בטיחות הטיפול!

תודה לכולכם על הסבלנות, ההתמודדות עם
הקשיים, המשברים, אין סוף הנהלים, הדרישות
וההנחיות. עבדנו קשה לקראת הישג הקולקטיבי
המרהיב!

יישר כוח בהמשך הדרך החדשה!
באהבה,

**מגרי אלאונורה דיניסמן,
מנהלת שירותי רוקחות**

איזה התרגשות לזכות במעמד זה.
ועוד יותר התרגשות לצאת ממפגש הסיום ולראות,
דרך הדמעות שלי, את כולכם עם דמעות בעיניים.
למלכה - תודה. תודה. אין מילים לתאר את כל
השבחים שמגיעים לך.
וכל הכבוד לכל צוות בית החולים.

ברנדה זכריה, אחות אחראית IVF

בוקר טוב וכולו נחת.
כל הכבוד ומזל טוב לכולם.
אני גאה להיות עובדת בבית החולים פוריה וכמוני
עוד הרבה עובדים.
למלכה המלכה, לך מגיע הפרגון והתודה על האזון
הקשבת, על התמיכה והיעוץ.

שרונה משה, מנהלת משרד רנטגן

איזה תחושה מדהימה להיות חלק
ממשפחת פוריה ולזכות בהצלחה כזו.
תו איכות זה מוכיח פעם נוספת
שאיכות השירות בפוריה מהגבוהים
ביותר! וזאת בזכות צוותים מיומנים,
אנשי מקצוע מהשורה הראשונה,
רגישות ואיכפתיות אינסופית והנהלה
יוצאת מן הכלל.

אני מאחל לכולנו עוד הרבה הישגים
מרשימים ושנדע לשמור על הפסגה
הגבוהה אליה הגענו.

בהערכה רבה לכל הצוותים שלקחו
חלק בהובלת התהליך וכמובן יישר כח
ענק למלכה שהובילה אותנו לקראת
התהליך.

ד"ר אבי פרץ

צוות המעבדה למיקרוביולוגיה

הצטרפתי למשפחת פוריה לפני
שנתיים וחצי. קבלתם אותי בזרועות
פתוחות והיום אני גאה להיות חלק
מהמשפחה שעבדה קשה להגיע לרגע
זה ולצלחת הזהב.

העצים את השמחה בכמה וכמה
מונים, לראות את ד"ר פרבשטיין
מתרגש ובצדק מהמעמד. אין לי ספק
שזאת מתנה ראויה לד"ר פרבשטיין
בשנתו האחרונה לניהול בית החולים.
שמח אני שהייתה לי הזכות להיות חלק
מהתהליך.

ד"ר ערן טל אור, מנהל המלר"ד

מקאמה או שיר הלל לצלחת המובטחת דייר אמיר קושניר

כולם כולם עוסקים במלאכת
מי היה מאמין כמה ללבבות עמדו מלכת
עד בוא יום חמישי אהייצ ועמו המפץ
לא עוד "נעבור או לא נעבור" הכל כבר מאחור
הנה בא האור ועמו הדרור
אשרינו הצלחת בידינו.
שורו הביטו וראו מה מסוגלת
לעשות לנו "חתיכת" צלחת
ספק אם אי פעם בעבור צלחת
הייתי מאמץ הפדחת,
נכון היא אינה "מגש הכסף"
כלל לא ברור אם היא מבריקה
אך בהשגתה לכולנו גאוות יחידה אדירה

וזאת לזכור - כי זו דרך אל חזור
ברכות לכל העוסקים במלאכה
מגדול ועד קטן
מותר לחגוג הגיע הזמן,
לאחר שנתרווח וזרי דפנה נשזור
נסתכל בגאווה לאחור,
נדאג שאת זו הצלחת לא נשבור
במסגרת נשימה נטפחה ונשמרה
שהרי אנחנו המרכז הרפואי פוריה...

ברכות לנו

צלחת צלחת צלחת זהב
לא ידענו עד כמה אותך נאהב.
כולנו התאמצנו חודשים ושנים
מבוקר עד ליל "חורשים ודשים"
את כל המחלקות הופכים,
נהלים בעל פה לומדים
רצפות מקרצפים,
מתחת הכיורים אין להשאיר "חללים"
מן התקרה ארבעים סנטימטרים אסורים חפצים,
ומה עם אירועים חריגים וכמעט אירועים?
בישיבות מנהלים נאומי תוכחה נשמעים
וכאילו על אוזנים ערלות נופלים.
בישיבות מנהלי מחלקות רפואיות
מילות תוכחה עפות ואיזו הרמת קולות,
ובישיבת אחיות אחריות וכלל המנהלים
דברי נחת לא בדיוק נשמעים,
והכל הכל למען הצלחת המוזהבת - הנכספת.
שבוע ההכרעה הגיע,
מבוקר עת השחר מפציע
וגמור לעת ערב בישיבה המנהל מתריע
לתקן ולשפץ למרק ולסדר
ואוי לך אם תאחר,
סוקרי JCI עטים עלינו
בתקווה שלא לכלותינו,
חסר לך שתפשל
ואוי לך אם תתבלבל.

מאושרים רשמית! סיכום עיקרי התהליך

מלכה אמר-מדמון, רכזת אקרדיטציה

וועדות ביה"ח, הנהלת ביה"ח, ישיבות צוות מחלקתיות, נכתבו כ-60 נהלים חדשים, רועננו נהלים קיימים, עודכנו דפי הדרכה לכל המחלקות, נכתבו דפי מידע מחלקתיים, הופקה חוברת בנושא זכויות המטופל, הוכן ספרון כיס בנושא אקרדיטציה, הוכנו והופצו פוסטרים בנושא חזון ביה"ח, הגיינת ידיים, נכתבו מסמכי עבודה לשימוש הצוותים בכל ביה"ח. עשרות מסמכים תורגמו ל-3 שפות.

אוקטובר 2011 מבדק מייעץ שני שאחריו הוגדרה סיסמת המשך: "כמעט מאושרים רשמית".

יולי 2012 מבדק דמה בו נקבע סופית שההכנות נושאות פרי וביה"ח ערוך ומוכן לקיום הבקרה המסכמת. לאורך כל התהליך בוצעו בקרות ידע רבות בביה"ח.

מנהל ביה"ח, סגנו, מנהלת הסיעוד וסגן מנהל אדמיניסטרטיבי ביצעו בקרות על בסיס יומי בכל המחלקות, תשאלו רופאים, אחיות, כוחות עזר, עובדות משק, עובדים פרא רפואיים עובדי מנהל ועוד.

אחיות אחראיות בצעו בקרות יזומות במחלקותיהן ובקרות הדדיות במחלקות אחרות.

בקריות - ב-3 החודשים שקדמו לבקרה המסכמת נערכו בקרות בכל יום, בכל משמרת ע"י צוותים בכירים של ביה"ח.

הבקרה המסכמת - נערכה בין התאריכים: 16.06-20.06, 5 ימים, 3 בקרים, 120 שעות בדיקה, בחינה, בקרה.

בי"ב בתמוז, 20.06, התבשרנו שבית החולים עבר את הבקרה בהצלחה והוכרז כ:

בית החולים הממשלתי הראשון - בעל תו תקן בינלאומי לאיכות ובטיחות

מנהל בית חולים - חולם ויוזם אשר החליט לקפוץ למים הקרים ולהיות ממובילי התהליך בין בתי החולים הממשלתיים.

JCI - ארגון בינלאומי ששם לו למטרה להעלות את רמת האיכות והבטיחות במוסדות רפואיים ברחבי העולם. מטרת הארגון לשפר באופן רציף וקבוע את איכות ובטיחות הטיפול במטופל בקהילה הבינלאומית. הארגון קיים למעלה מ-75 שנים והוא הגוף הגדול ביותר לאקרדיטציה של מוסדות בריאות בארה"ב.

תהליך האקרדיטציה - מיושם באמצעות ספר סטנדרטים המכיל 14 פרקים, 300 סטנדרטים וכ-1300 אלמנטים מדידים. כל פרק, כל סטנדרט וכל אלמנט מדיד שווים ניקוד וסך הנקודות מהווה את הציון לקבלת תו התקן.

ציון עובר: 90% ומעלה!!!

התהליך נפתח בערב השקה חגיגי בכפר חיטים בו טעמנו ממיטב מטעמי המקום ושמענו את הרצאתה המרתקת, המצחיקה והמלחיצה של מנהלת ביה"ח כרמל - רגע לפני הבקרה המסכמת שלהם.

יצאנו לדרך לאחר סדנה מטעם ה-JCI, בחירת 13 צוותי עבודה - רובם עובדי ביה"ח שנרתמו לתהליך בהתנדבות ויצירת קשר עם צוות היועצים שלנו מטעם הארגון.

בית החולים שלנו היה החלוץ והמוביל מבין בתי החולים הממשלתיים שהשתתפו בתהליך, בכל המבדקים ובקרות היעוץ שנערכו ע"י הארגון.

דצמבר 2010 בקרת יעוץ ראשונה - אותה עברנו בהצלחה ארגונית גדולה, אבל עם המון עבודה להמשך. הוגדרה סיסמת התחלה: "בקרוב נגיע רחוק".

במהלך שנתיים וחצי נערכו מאות ישיבות עם מובילי הצוותים,

סירוב ההורים לטיפולים רפואיים בקטינים

סונדוס ספייה, אחות מוסמכת

לא מאמינים ביעילותו? האם האפטרופסות של ההורים כוללת את זכותם לסרב לטיפולים כאשר סירוב זה עלול להוביל למותו של הקטין?

אין ספק שהורים נדרשים לקבל החלטות קשות ואחריות בנושא בריאות ילדיהם. ולעיתים נוצרות מחלוקות בין ההורים לצוות המטפל - לעיתים מחלוקות אלה נובעות מתפיסות ואמונות שונות של ההורים בנוגע לטיפול הרפואי, מצב זה עלול

נושא ההסכמה לטיפולים רפואיים היה מאז ומתמיד מהסוגיות המדיקו-ליגליות המסובכות ביותר, למרות שחוק זכויות החולה עוסק בנושא זה בפרק נרחב על ההסכמה מדעת, עדיין נושאים רבים נשארו פתוחים ואף עלו סימני שאלה כמו למשל בנושא ההסכמה לטיפול רפואי אצל קטינים.

כשמדובר במטופלים קטינים, המערכת נתקלת בקושי רב יותר במיוחד כשהורי הקטין, שהם האפטרופוסים הטבעיים לקטין, מתנגדים לטיפול שעשוי להציל את חייו.

בהחלטה על הטיפול בקטין מעורבים למעשה שלושה בעלי אינטרסים: הצוות הרפואי, ההורים והחברה באמצעות מערכת המשפט. ככלל, אין לאיש זכות להטיל ספק ביושרם, כנותם והגינותם של כל אחד מהשותפים. האפטרופוסות של ההורים כוללת את החובה והזכות לדאוג לצרכי הקטין אשר כוללים טיפול רפואי דרוש. החוק בארץ קובע שיש לקבל את ההסכמה מההורים, לטיפול בקטין, אולם ההסכמה זו מוגבלת בכך שאין תוקף לסירובם לטיפולים מצילי חיים, או כאשר ההסכמתם איננה לטובת הקטין.

השאלה העומדת לדיון היא עד כמה חזקות זכויות ההורים מול תפיסת המערכת על הטיפול הנכון והראוי לילד, מתי מותר למדינה להתערב ולקחת את זכות ההחלטה מההורים?

יש לציין שלהורים נתונה זכות יסודית לאוטונומיה בהחלטות הנוגעות לגידול ילדיהם והם נושאים באחריות ישירה מתוקף מעמדם כאפטרופוסים הטבעיים. אולם, קיים קונצנזוס, כי אוטונומיה זו של ההורים, אינה מוחלטת. לבית המשפט יש סמכות, כשרווחתו של הילד מחייבת זאת, להתערב בהחלטות ההורים.

הפסיקה הישראלית מנסה להתמודד עם המתח המובנה בין זכויות הילד וטובתו לבין זכות ההורים כאפטרופוסים לסרב לטיפול ומנסה לענות על מספר שאלות אשר עלולות על הפרק כל פעם מחדש, כמו האם מותר לכפות טיפול מסוים על הורים אשר מסרבים לתת אותו לילדיהם? האם לצוות המטפל או למערכת המשפט עומדת הזכות לפגוע ביכולת ההורים להיות הסמכות הקובעת לגבי הילד? האם המדינה יכולה לכפות טיפול רפואי על קטין שהוריו

לגרום למצוקה רגשית, לעכב או למנוע טיפול רפואי.

לתפיסתי, זכותם של הורים להשפיע על גורל ילדיהם כל עוד הם ממלאים את חובתם לשמור על חיי הילדים, על רווחתם, על בריאותם ועל שלומם.

אין זכות, כפי שאני מבינה אותה, להורים למנוע חיים מילדיהם, חובתם לשמור על בריאותם ולא לחשוף אותם לסכנות. מעבר לפרקטיקה, אנחנו, הצוות המטפל, מונחים מנקודת הנחה שהורים רוצים את הדברים הטובים ביותר לילדיהם. אני חושבת שזה בסדר גמור שיש חילוקי דעות, אני חושבת שזכותם של ההורים לפעמים גם להתנגד אם הם חושבים שיש טעם. בית המשפט הוא זה שיכריע אם ההתנגדות שלהם גוברת או לא, תוך התחשבות בעמדת הקטין במקרה שהוא יכול להביע את דעתו, בחוות הדעת הרפואית ובדעתם של ההורים. איני סבורה שצריך להיות מצב שימנע מההורים להביע את עמדתם. עדיין ההורים הם האפטרופוסים על ילדם עד הגיעו לגיל שמונה עשרה.

ידעות אחרונות

המסגר שהפך ללוחם עגלים

כמעט לינ"ג: מסגר שנשלח לרפת התקף על ידי עגלים וזועמים • "ראיתי את המוות"

ישראל מושקוביץ

עומד משה (57), מבנה ממושב בפי"ר יזרעאל, השב שמוברר בעור וזם עוברת נרתיק, שהיה נדע תקן צינור ברפת של קיבוץ משרה. אבל מאז הוא מאושפז בשבוע לאחר שעגלים תקפו אותו ושרפרו שבע מצלעותיו. סיפור אומלל עמוס: "העג" לים הוסו צינור ברפת ובקיבוץ ביקשו שאנקה אותו. הם התכוונו סביב הצינור ולא אפשרו לי לעבור. ניסיתי לזרוק אותם לתוך המכלאה, אבל הם לא זזו. כמה מהם החלו לרקוע עם הר"גים כארסה והבנינו שאני בכערה. ניסיתי לסי גת לזיחן שחם מברד ואני רואה שאני מוקף חר"ש כבאה. המפסחי להקדים שכאני עם הפנס

יזרעאל, ישראל מושקוביץ

אלוהים או הרעיון פתאום שעל נכנס עם הראש מאור ורי בתוך המפסחי שלי וכירס אחי באוויר הנשתי כמו סולם. הקיפו אותי החלילו לרוץ ואו העניף אותי. הוא הגיע העגלים בעטו בו, על עליו ומעכו אותי. שוב הוא הרעף באוויר "בבל רגע ראיתי כבר את המוות בעיניי. חשבתי על שלושות הילדים הרבועת הגורים שלי...". למולו, לאחר יותר מרבע שעה הגיע למקום חדר קיבוץ, גירש את העגלים והועיק אאמולנס של הר"א לביה"ח פוריה בטבריה. ר"ר ניסים גרין, מנהלך המחלקה הכירורגית, אמר: "הוא הגיע אלינו כשרוא טובל משבע צלעות שמורות ומתוחות של חוליה בדיסק הגב, הבחלה נכח וסכות יבשות בכל הגוף. ההחלטה תהיה אישית". סלי ליבנת, האחוזת הכלית בביה"ח אמרה: "נתן לראות עליו את סימני המראה. לא הצטרף לעגלים עוליים להיות כל כך תופניים".

עגלים תקפו את מושקוביץ

ידעות טכריות

טבריה | במקרה של אזעקת אמת: 160 מיטות אשפוז יירדו מתחת לאדמה

אולמות ענק יריקים הנמצאים מתחת לאדמה במרכז הרפואי פוריה ערוכים לקבל חולים בשעת חירום • הצצה ראשונה

אתי דורנחום
נרות, פיגועי חילים מהחומות הליטות ואף מטושלת המולדת לטיפול במרוץ הזרזי להרזי הכוחות הנמצאים במשמר הגרדתי. כעקבות המלחמה השתנה החינוך המפדיות בארמה העסקית והחלה בבית מל"ר שבמבוס ע"כ מבנה תת קרקעי המסוגל להכיל 160 מי"ט שות אשפוז. "בית החולים התת קרקעי ממנוגן מבטי מתקפת טילים ומן זכני המור"י הורשה על קונבנציונליים", מפרט ר"ר המיר, "בכית החולים הורזי יש 316 מיטות אשפוז, המבנות חורים וחולות את שולחן מחוללים ממוזרזים למתנה ואילו השאר יורדים לבית החולים המטונגן, למעט יולדות עמפנאות חרזי לירת שגם הם ממוגנים. המל"ר"י המבניה ממנגנים אף הם. כסי הבול, בשעת המרדז יש לנו 250 מיטות אשפוז".
בכית החולים תחת הקרקע אין מיטות, וזכני עת הורזה חולים יורדו לשם במספרותם, אך יש בו אצבעים לתאכר להכנסו ומכונני יסנו כל העיזי הרפואי הורזש. לזכיר ר"ר תמיר, התכנון הוא לזקוק כביסוק חרזי ריאלית, כך בשעת המרדז ניתן יהיה לקבל את המיפול בטקסום. "בבית החולים יש שני שרתי מחשב אחזר מרם כמקום בבית החולים המטונגן, מיסודי ר"ר המיר, "מקפוד" של מקפוד מיסות חילוניות, ר"ר מרז, מנהל המרזי מרזתם שראשפי העולים הורזש יורדו וישו המקפודות שיהרזמש לעבור לבית החולים המטונגן. מול המל"ר"י חוקש מתקן לזיחור נפגעים מארדזים טק"י סיפולוגים כמו המורזי הורזיה".
ר"ר המיר מספד: "אין כפי שרובלת שלנו אבל אנו ממוגנים, כמח יותר טוב מהמחלמה הקרקעית".

מידע 8

בית החולים פוריה והמכללה הטכנולוגית בית חי משתפים פעולה בהכשרת בוגרי ביטכנולוגיה בהתמחות בני רפואית

שיחוק פעולה בין המרכז הרפואי "פוריה" בטבריה והמכללה הטכנולוגית תל-חי, הוליד מסלול לימודים חדש - ביטכנולוגיה בהתמחות בני רפואית, שיפתח משנת הלימודים הקרובה (תשע"ז). המסלול נועד להכשיר הנדסאים ובני לימודי רופאים-מוסחים בתחומים השונים. ל"ר אבי פורץ, מנהל המעבדה המיקרוביולוגית בבית החולים ועדיית יפת, ראש החוג להנדסת ביטכנולוגיה, בנו את תוכנית הלימודים, במסגרת הלימודים המעשיים, ייחפשו הסטודנטים לכל מחלקות בית החולים, ילמדו מהרופאים והמוסחים במרכז הרפואי פוריה ובעיקר ייחפשו למחקרים רפואיים בעלי קשר קליני. מאיר ביטון, מנ"ל המכללה, ציין כי התוכנית הייחודית מחזקת את חזון המכללה כמסוד שממרוץ פיתוח מקצועי בקהילה המקומית ונגישות למקצועות בתחום הביטכנולוגיה בכלל וכולו.

המרכז הרפואי פוריה והמכללה הטכנולוגית

ידעות כרמיאל

לראשונה: קורס הכנה ללידה בכמאנה

למרות שמרבית המשתתפות כבר חוו לידה, במוצת משגב ובבית החולים פוריה הבינו שהן זקוקות למידע ושהקורס יסייע להן לקראת הלידות הבאות

דיקלה שחר

"הנשים צמאות לקורס" | צילום אילוסטראציה: Shutterstock

בכפר המרואי כמאנה שבמגושג נערך לראשונה קורס הכנה ללידה בהשתתפות עשר נשים בהריון, למי קרות שמרביתן לא היה זה ההריון הראשון. הקורס נערך בזכות יוזמה של בית החולים פוריה שבטבריה, ביאום עם המחלקה לשי רותם חברתים במוצת המרואית משגב. את הפעילות אירגנה סמאח אבו יונס, ע"ר ברת סריאלית בכמאנה: "הרגשתי שהנשים צמאות לקורס כזה ולמידע על הלידה ולקי ראת הלידה. ברגע שאמרנו שהמורס יתקיים בכפר, זה מאור הקל עליהן, וזה שמתו מאור לבוא".
את הקורס, שכלל שלושה מפגשים של שלוש שעות, העבירה הנא אבו עיר, מיילדת ותקיה במרכז הרפואי פוריה. המפגש האחרון כלל סיוור בהרזי ורימה ולחלוקת יולדות. המפגש הקודם עם הנשים בכפר היה חשוב מאוד, "אמרת אבו עיר. "למרות שרובן כבר ילדו בעבר, ראיתי שיש להן חרבה סאלות ושהן זקוקות למידע, שמחת"י שהייתי עם כשכילתי. אני בטוחה שעכשיו, אחרי הקורס, הן חרבה יותר רגועות לקראת הלידה".
מרויה סאדעי, אחת המשתתפות בקורס: "אני מרגישה כמו ברויני הרושן. לכל קמח לי, הייתי בחרה הלידה של 15 שעות, והרגשתי

לאשה

בריאות ואושר

ד"ר מני אלקלעי

5 שאלות על צניחת איברי האגן אחרי הלידה

1. מה, בעצם, קורה לאישה שסובלת מצניחה של איברי האגן?
"הרזים, שלפוחית השתן והעיני נתמכים באמצעות קרקעית האגן, ומככס של צניחת הם נרמשים דרך התיחוק מחוץ לגוף. התופעה מתבטאת בתחושת אי נוחות בנתיק, שתגברת לאחר עמידה ממושכת ופעולות פיזיות, ולתלים אם ככאבי גב. בהשגנהה משמעותית, מתרוממת מצנחת שנתן, וזם שותו איתו, חוקש, כשהריונות הציאה".

2. מה הן הסיבות לתופעה?
"הורזם ששוח" לצניחת האגן הוא לידה נרתיקית (52% מהנשים שילדו סוכלות מתופעה), ונרתיקית יותר ככל מספר הלידות רב יותר. התופעה אישיתית לנרתיקית, לניתוח משני הורזים ובדרך כלל קיימים תורמים נוספים להתפתחותה כגון סיפור משפחתי ונגטיקה, עורף משקל ועוליה בלחץ המורז-בטני ושעול כרזי, נרתיק ככטון".

3. מהם הטיפול והמומלצים?
"הטיפול השמרני (במקרים קלים ובינוניים) מתבסס על חיזוק שרירי רצפת האגן בעזרת תרגילים והיזיוותיה. ריה"א על התפקוד חזר נרתיקים (מתקן פלסטי רדזי ממפון ענתון להכנסה והוצאה).
"הטיפול הכירורגי ממוגנים ומתבסס על ניתוחים העשויים דרך התיחוק או בגישה לפרוסקופית (באמצעות סיב אופטי המוזרר כביב אזור המרז). לניתוח משני הורזים יש יתרון רב כיוון שההתאוששות נהם מהירה וניתן לחזור לאורח חיים כמעט רגיל תוך שבועיים מהניתוח".

4. מה הטיפ הכי טוב שאפשר לתת לנשים אחרי לידה?
"לחזק את שרירי הרזן והאגן כפיחיותיה מתאמה לפני הלידה לאחריה. לנשים צעירות לאחר לידה, שמרגישות תחושת צניחה, כדאי לזוועזע בארזוניקולוגי. לבחנית טיפול בשלב מוקדם מרזים ומניעת סכל מיותר בהמש".

5. מה אמורים המחקרים האחרונים?
"לנרתיקים נגטיים יש תפקיד משמעותי בגרימה של צניחת איברי האגן. התקופה היא שבעתה נובל לחות, על פי הרמב נגטי אישי, שיכול להתפתחות התופעה ובמקרים אלה נכנסים מלידה נרתיקית".

ד"ר מני אלקלעי, מנהל היחידת האורזוניקולוגי, המרכז הרפואי פוריה טבריה והמרכז הרפואי שיבא, תל-הרשומד

ד"ר סמיון מינקין ז"ל

ד"ר סמיון מינקין דברים לזכרו

ד"ר מינקין התעניין באומנות, בהיסטוריה ובספרות היסטורית. אהב להאזין למוסיקה ובמיוחד לרוק כבד. איש אשכולות מלא כרימון. בכל אילו הטעין גם את בנותיו האהובות, שלהן הוא יחסר יותר מכל. בשנים האחרונות חבר לזוגתו הטריה ונראה שהחל לבנות אתה את הקן לשנות הזהב, אך יד הגורל הכתה בעוז. בצער רב אנו נפרדים מאיש יקר זה, שהעמיד דור רופאים אחריו, אך החלל שהשאיר בהליכתו בטרם עת קשה מנשוא. למשפחתו ויקיריו, מבקשים שימצאו מזור לכאבם ושלא ידעו עוד צער.

זכר יישאר בלבנו תמיד

צוות מחלקת דימות - רנטגן:
רופאים, אחיות, רנטגנאים ומשרד

ד"ר סמיון מינקין נולד בפרם בכרית המועצות לשעבר, ב-1961, למד רפואה בעיר הולדתו. ב-1990 עלה לארץ והתיישב בעפולה שם החל לבנות את הקריירה המקצועית שלו תוך טיפוח משפחתו ושתי בנותיו היקרות, אותן אהב מאוד והן היו מושא גאוותו. לימים נקרא לתגבר את מחלקת הרנטגן בפוריה כרופא מומחה. ד"ר מינקין השתלב בכל תחומי העשייה במחלקה - CT, שיקופים, פרוצדורת פולשניות ועוד. במהלך שנותיו בבית החולים המחלקה התפתחה ועומס העבודה גבר, אך לא ד"ר מינקין ילן על כך. תמיד עושה את עבודתו נאמנה בשקט האופייני לו. אינו מכביר במילים, אף שהשכלתו רחבה ומתפרשת על תחומי ידע ותרבות רבים ומגוונים.

ספר של פעם, טוב לגוף ולנפש

הטור של נטע כהן, מספורי הספרייה

תודה והוספתי הערה ברוח של הומור ובסקפטיות: "אם אמצא בבית החולים 'פולני לרפואה' אשמח מאד לתת לו את הספרים לקריאה". באותו זמן אושפזה שי, אותה הכרתי כאשה חביבה, אופטימית ונעימת סבר. כשפגשתי בה במחלקה היתה במצב רוח רע והתלוננה על

מיחושים. הצעתי לה לקרוא ספר, אך לא היה לה רצון לקרוא. מאחר וידעתי שהיא ניצולת שואה מפולין, סיפרתי לה כי יש בספרייה ספרים בפולנית ואמרתי שאשמח להביא לה אחד מהם. הבאתי לה את 'פאן טדאושי' אותו כתב המשורר והסופר הפולני אדם ב. מיצקביץ. כשראתה את הספר אורו פניה, זה היה ספר שמאז ילדותה בפולין לא ראתה. היא לקחה וקראה בו. כשחזרתי יומיים לאחר מכן, החזירה לי את הספר ואמרה, "את לא יודעת מה הספר הזה עשה לי". היא היתה במצב רוח מרומם והרגישה טוב, למחרת השתחררה מבית החולים. מסתבר שספר טוב של פעם, טוב לנפש וטוב לגוף.

אני מתנדבת כ-16 שנים בביה"ח פוריה כספרינית. בתוקף תפקידי אני עוברת במחלקות בית החולים ומציעה ספרים או חוברות שהם תרומות שנתרמו לספרייה, מתוך כוונה להעסיק את החולים כדי שיוכלו להירגע ולשכוח ולו במעט את בעיותיהם. לא כולם יכולים ומסוגלים לקרוא, מסיבות שונות והם מעדיפים לשוחח, וכשאני עוברת בין חדרי החולים, אני מגלה אותם, מתעכבת, מקשיבה להם, משתדלת לעודד ואם העליתי חיוך על פניהם, אני יוצאת בתחושה ש'עשיתי את היום' שלי. חלק מהשיחות הם סיפורים אותם אביא בפניהם מדי פעם בטור זה. סיפורים שיש בהם, אולי, חומר למחשבה.

הספרייה קיימת בזכות תרומות שמביאים החולים או משפחותיהם, אנשי הצוות ועובדי בית החולים ותורמים אחרים. כשאני נמצאת הם מביאים לי שקיות או ארגזים מלאים בספרים. כשאני נמצאת הם מביאים את תרומתם למחלקה בה שהו, ומשאירים פתק עם שמם וכתובתם בכדי שאדע מי התורם ואוכל לשלוח להם מכתב תודה.

באחת הפעמים בהם הגעתי לבית החולים, נמסרה לי שקית גדולה ומלאה בספרים, מהפתק המצורף התברר לי כי את הספרים תרם חיים הכט העיתונאי ומנהל רדיו קול רגע. כשפתחתי את הספרים גיליתי כי הם כתובים בפולנית. כנהוג כתבתי לו מכתב

לכבוד
צוות הרופאים, הצוות הסייעודי וכוחות העזר
בפנימית בי, פוריה

אני מבקשת להודות לכולכם וגם לכל אחד לחוד על היחס החם, האדיב והמסור שלכם בכל שעות היום והלילה. על הטיפול המקצועי, תשומת הלב, הסבלנות ולא פחות חשוב - על החיוך לאורך כל הימים של האשפוז שלי במחלקתכם.

הלוואי שהקדוש ברוך הוא ימשיך לתת לכם את הכוחות להמשיך בדרך הזאת עוד שנים רבות.

בהמון תודה והערכה
דבורה ויצחק שוורץ והצאצאים

לכבוד
ד"ר לסטר, מנהל מחלקת פה ולסת
בי"ח פוריה

באחד מימי שישני תפק אותי כאב שיניים חריף וקשה, הטלפונים שפניתי אליהם לא ענו. הגעתי לבית חולים לקבל עזרה. הרופאים התורנים, שהיו במרפאה, הקשיבו, צילמו וטפלו בי בהרבה סבלנות, הקשבה והתחשבות ואכן הקלו עלי ועזרו לי לצאת מהמצוקה, הכאים פחות.

ברצוני להודות מכל הפה והלב על הטיפול המסור והדאגה. כל הכבוד!

בהערכה רבה ותודה
נעמי הלוי

לכבוד

הנהלת בית חולים ע"ש ברוך פדה - פוריה

מכתב תודה למחלקת ילודים וטיפול מיוחד בילוד

שמי מיקה עמית, הגעתי עם בעלי לחדר הלידה בבית החולים פוריה כדי ללדת את ילדי השלישי. אל חדר הלידה הגעתי לאחר ירידת מים וכמעט ללא צירים ותוצאות המוניטור העלו חשש קל בצוות הרפואי מלידה טבעית. עם זאת, הרופאים והמיילדות הפגינו מקצועיות רבה, הרבו לשאת אותנו בהחלטות שנלקחו בזמן הלידה, ובסופו של דבר, אחרי זירוז נולד אלון שלנו בלידה טבעית.

כאשר הועבר לחדר היילודים, הרפואה בדקה את אלון והחליטה כי יש להעבירו לחדר הטיפול הנמרץ להמשך טיפול. מכיוון שכל הפרטים הרפואיים לגבי המקרה של בנו ודאי יוסברו היטב על ידי הרופאים שטיפלו בו, אתייחס בעיקר להרגשה שלי ושל בעלי בנוגע לתקופת שהותו של אלון במחלקה לטיפול נמרץ פגים.

לאורך כל אותה תקופה, פגשנו את הרופאים הבכירים של המחלקה אשר הפגינו מקצועיות רבה ומסירות אין סופית. בכל שלב שבו בקשנו להיגש ולשוחח עם הרופא, הרופאים נענו לבקשתנו ובסבלנות רבה חזרו והסבירו לנו מה מצבו של אלון, איך טיפלו בו עד עתה ומה התוכנית הטיפוליות העתידיות. הרופאים היו קשובים לחששותינו וללבטינו לגבי המשך טיפול.

המפגש הראשון שלנו עם רופא כונן מהמחלקה היה עם ד"ר ציולסקי, פגשנו רופאה אחראית ומסורה שלא הסירה את עיניה ממיטתו של אלון למשך שעות ארוכות ומתוחות בשל מצבו הקשה. עם זאת, בכל שאלה שהעלינו ברגע שיקלה התפתה אלינו והסבירה בסבלנות ובדיוק את מצבו. הדאגה והאחריות שהפגינה כלפינו הפעמינו את לבנו והרגשנו כי היא בהחלט עושה כל שביכולתה על מנת להציל את חיינו.

בתחילת השהות בטיפול נמרץ, העלינו את האפשרות להעביר את בנו לב"ח שניידר, זאת מאחר וקיוונו שבבי"ח גדול יותר במרכז יהיו אמצעים רבים יותר לטיפול, כשהעלינו את הרעיון בפני הרופא הכונן אז, ד"ר ברק, הושפענו רבות מהאופן שבו הגיב להצעתנו, ברוגע ובנחישות הבטיח לנו כי הטיפול הניתן לאלון לא יהיה שונה באופיו ובטיבו בכל מקום אחר. עם זאת, נתן הוראה לקדם את האפשרות להעברה של אלון על פי בקשתנו. לאחר השיחה עם ד"ר ברק שוכנענו והחלטנו להשמע להצעתו ולהשאיר את הטיפול בידיהם הבטוחות של הצוות הרפואי במחלקה. בהמשך אותו שבוע, ד"ר ברק הזמין אותנו לחדרו וברוגע המיוחד לו שיתף אותנו בתוכנית הטיפול, הסביר לנו את מצבו הנוכחי, את ההשלכות שיתכנו בעתיד. והיה קשוב לרגשותינו וחששותינו. הרגשנו כי יש לנו על מי לסמוך במחלקה וכי אלון שלנו בטוח בידינו.

אנו מבקשים לציין ולשבח את צוות האחיות המסורות והמקצועיות שפגשנו במהלך שהותנו בפגיה. למרות כובד האחריות והמשימות הרבות שבהן הן מטפלות במהלך היום והלילה, עבודתן המיומנת נעשית בחום וברגישות רבה. בשעות הארוכות שהעברנו במחיצתן במחלקה, למדנו להכיר את האחיות ומכל אחת ואחת מהן זכורה לנו מילה טובה, או מחווה קלה, שהקלו על שהותנו בימים הקשים שעברנו.

כל אלה משקפים באמנה את הלך רוחו ותפקודו של מנהל המחלקה ד"ר קושניר, אשר יותר מפעם הזמין אותנו לחדרו ובדרכו המקצועית והבלתי אמצעית הסביר ופרט בסבלנות את מצבו של אלון.

ד"ר קושניר ידע גם להשרות עלינו בטחון וכשניתן, גם להצביע באופטימיות זהירה על נקודות שיפור במצב. כמו כן, נוכחנו לגלות כי כובד האחריות המונחת על כתפיו כמנהל המחלקה אינה פוגעת ביחסי האנוש הנעימים שלו ובכל הזדמנות שחלף על פניו, פנה אלינו בסבר פנים יפות ועדכן אותנו לגבי המצב הנוכחי לאורך כל התקופה, התרשמו מיכולתו לנהל את המחלקה בנחישות ועם זאת בנועם וניכר כי אלו הפונמו על ידי הצוות הטיפולי כולו. השילוב הייחודי של ידע ומקצועיות עם חום אנושי ואמפטיה נגע בלבנו והותיר בנו רושם עמוק.

אנו מודים מקרב לב לכל הצוות הרפואי במחלקה על כל שעשה למען אלון ולמענינו ואנו בטוחים כי נמליץ על לידה בבית החולים פוריה לכל מכרינו.

בברכה
אסף ומיקה עמית

בברכה

אסף ומיקה עמית

לכבוד

ד"ר יעקב פרבשטיין

מנהל מרכז רפואי ע"ש ברוך פדה, פוריה

הנדון: הבעת תודה

בתאריך 24.4.2013 הגיעה אמנו מרים שמש, למרכז הרפואי ע"ש פדה, פוריה באמבולנס לאחר שחשה ברע בעת טיול ברמת הגולן.

ברצוננו להודות לשרות האיכותי והמקצועי שקיבלה לאורך כל הטיפול בה.

החל מהקבלה בחדר מיון, בעיקר ברצוננו לציין לטובה את האחות ויקי על סבר הפנים הנעים והאדיבות הרבה למטופלת ומשפחתה.

צוות מחלקה קרדיולוגיה - לאחות הראשית הגבי דינה גרנות ופרופי יהונתן חסין על היחס האישי והמתחשב, ולשאר הצוות הרפואי והסייעודי אשר הפגינו מקצועיות רבה, סבלנות, רצון לעזור ואכפתיות אמיתית.

ולבסוף להודות לצוות טיפול נמרץ לב - אשר עושים עבודת קודש תחת תנאי לחץ ועומס רב במקצועיות רבה תוך סבלנות, אדיבות ואמפטיה.

במיוחד ברצוננו לציין את גבי הנדי, מר מורד, מר דאוד, גבי רויטל, גבי לורה ומר חאלד ואת ד"ר חמוזי וד"ר קרוואני דאוד.

ובנוסף ברצוננו לציין במיוחד את הסביבה הנעימה השוררת ברחבי בית החולים, הניקיון והאדיבות של עובדי הבית והמטבח.

אנא העבר את תודתנו הגדולה לצוות ! המשיכו בדרך זאת!

חזק ואמץ !!!

משפחת מרים שמש

הערת מערכת: מכתבים רבים נערים על שולחן המערכת, לצערנו ניתן לפרסם רק בודדים. יצוין כי כותבי המכתבים הביעו הסכמתם לפרסום מלא של המכתב בחתימתם.

בטקס חגיגי במעמד מנהל בית החולים, דייר פרבשטיין, המנהל האדמיניסטרטיבי, שמעון סבח, מנהלת הסיעוד נאוה נמימי ומנהלת כח אדם, אולגה גולובקי, הוענקו לעובדים ותיקים במרכז הרפואי תעודת הוקרה ומדליה חגיגית לאות הערכה על שירות מסור ומתמיד במשך חצי יובל ויותר.

שמות העובדים: דייר אברהם טואג, דייר אדיב ניקולא, אהובה דהאן, אורה זילברמן, אורלי אריאלי, אורלי חקון, אלהם תחאוה, אלישבע פורטל, יוסף שריקי, דייר כאמל חמוד, מאיר אלקובי, בירה שרמן, דייר סאמי חדאד, סנייה אבו סלאח, עליזה מזרחי, ענת אנקרי, ענת גוילי, רותי בריל, שושנה כהן, שרונה משה.

